

ואז דדי ברנע חייך: מה באמת עשה הקומנדו של המוסד באיראן
ממבצע הביפרים בלבנון ועד להפעלת חוליות בלב איראן, ממודיעין מדויק מתוך אתרי הגרעין
בנתנז ובפורדו ועד למשא ומתן לשחרור חטופים - כך נראים 21 חודשי המלחמה של המוסד ושל
העומד בראשו • "מה שראינו כאן זה דבר היסטורי", מהלל גורם ביטחוני • אך לצד השבחים, יש מי
שמבקשים לצנן את ההתלהבות: "זו מלחמה של אמ"ן וחיל האוויר, ההישגים החשובים - של צה"ל"

[איתי אילנאי](#), 26/6/2025, 19:32, עודכן 27/6/2025, 10:34 **ישראל היום**

אנשי הביטחון המקומיים לא האמינו למראה עיניהם. אי-שם במדבר שבמערב איראן, בקפל קרקע לא
רחוק מסוללת נ"מ שהושמדה כמה שעות קודם לכן, עמדו כמה מערכות אלקטרוניות משוכללות נטושות
לגמרי. בין היתר, היו שם שני משגרים של טילי "גיל", מצלמה תרמית, מכשיר קשר לטווח ארוך וסוללות
רבות עוצמה. המשגרים היו יתומים מטילים, ומכשיר הקשר היה שרוף, לאחר שהשמיד את עצמו
באמצעות פיצוץ פנימי.

לא, זה לא היה סט של הסרט החדש בסדרת "משימה בלתי אפשרית". לאנשי הביטחון האיראנים כבר
היה ברור שמי שהציבו את המערכות הללו עמוק בתוך מדינתם הם [סוכנים של המוסד הישראלי](#). אלא
שלסוכנים הללו לא נותר זכר: טילי הגיל, כך ניתן היה להבין, הופעלו מרחוק באמצעות מכשיר הקשר
ונורו לעבר המטרה בסיוע המצלמה התרמית. מי שהקימו בחשאי את המערכות הללו נעלמו מהשטח
כמה שעות, ואולי אפילו ימים, קודם לכן.
"זאת היתה רק אחת מתוך כמה חוליות לוחמי קומנדו של המוסד, שפרסו מערכות מבצעיות של אמל"ח
מונחה מדויק בשטחים פתוחים, הסמוכים למיקום של מערכות טילי קרקע-אוויר איראניים", אומר מקור
ביטחוני. [עם תחילת המתקפה](#), במקביל לתקיפות של חיל האוויר, נדרכו והופעלו המערכות והטילים
המדויקים ושוגרו ישירות לעבר המטרות בבת אחת."

גורמים אחרים, שנחשפו לעבודת המוסד בליל המתקפה, מתארים את האופרציה של הארגון באותו
הלילה כהפקה מסונכרנת רבת משתתפים - עניין חריג עבור גוף ביון שרגיל לעבוד בחוליות קטנות
ובמבצעים נקודתיים. המוסד, כך לדברי אחד מהם, הפעיל במהלך מכת הפתיחה באיראן כמה חוליות
קומנדו במקביל, מאובזרות כולן בציד מתקדם, עם עשרות רבות של סוכנים, לרבות מעטפת מבצעית
של סייענים, תצפיתנים, נהגים וכו', שפעלו כל אחת באזור גיאוגרפי אחר. "זה אירוע בהיקפים שלא היו
כמותם קודם במוסד", הוא אומר. "דמיין את [מבצע ארכיון הגרעין](#), רק על סטראידיים".
באותה השעה שבה גורמי הביטחון האיראניים החלו [לעכל את מה שנעשה להם](#), ישב [דדי ברנע](#) בבונקר
בישראל וחיך ידיו בסיפוק. ברנע ידע שהרפורמה שהוציא לדרך ביוני 2021, מייד עם כניסתו לתפקיד
ראש המוסד, רפורמה ששינתה את הדנ"א של הארגון מן הקצה אל הקצה ושזכתה בשל כך לביקורת
נוקבת - הוכיחה את עצמה. "דדי עשה בארגון מהפכה, שהביטוי המובהק שלה היה מכת הפתיחה
באיראן", אומר איש מוסד לשעבר.
עוד נגיע למהפכה של ברנע במוסד, להשפעתה על המבצע באיראן - וגם לביקורת האישית שמופנית
לעבר ברנע מצד בכירים לשעבר בצה"ל, ומי שהיו מעורבים עמוקות בתכנון המתקפה על איראן
והמלחמה בכלל. אך קודם לכן, חשוב לציין: אין ספק שהמוסד, או בשמו המלא "המוסד למודיעין
ולתפקידים מיוחדים", פרץ דרך במלחמה הנוכחית. ארגון הביון, שכשמו הוקם לצורך איסוף מודיעין
וביצוע מבצעים חשאיים בלבד, הפך במערכה הזו לחלק אינהרנטי מזרוע הברזל של מדינת ישראל.
"כשאתה מסתכל על ההיסטוריה של המלחמות, זה יוצא דופן שארגון ביון לוקח כזה חלק דרמטי
במערכה", אומר גורם ביטחוני. "מה שראינו כאן זה דבר היסטורי".
מהמעורבות במשא ומתן לשחרור החטופים, דרך מבצע הביפרים ועד לתקיפה באיראן: זהו סיפורו של
המוסד במלחמה.

הרוטוויילר

אדם ששירת תחת ברנע במוסד מתאר אותו כ"רוטוויילר. כשהוא מחליט משהו - הוא ננעל עליו ולא מרפה. נסגרות לו הלסתות. זו תכונה טובה למנהל של ארגון, אבל זו גם בעיה, כי מרגע שהוא החליט - הוא לא קשוב לדעות אחרות."

תכונת ה"רוטוויילר" של ברנע באה לידי ביטוי מייד עם כניסתו לתפקיד הרמס"ד. כבר מיומו הראשון הוא הנהיג רפורמה עמוקה בארגון, שגרמה לטלטלה ושנתקלה בהתנגדות עזה: שלושה ראשי אגפים, ועוד כמה גורמים בדרגי ביניים, פרשו מהמוסד בחודשים שלאחר תחילת הקדנציה שלו, ומקרב ותיקי המוסד עלו זעקות שבר, שטענו כי ברנע הורס את הארגון שבתוכו גדלו. "נוצר במוסד משבר כוח אדם אדיר. אנשים עזבו, בעיקר בתחום המבצעי", אומר גורם לשעבר בקהילת המודיעין.

אלא שמבחינתו של ברנע, השינויים החריפים שהנהיג היו הכרחיים, ונועדו להתאים את המוסד למציאות המשתנה: בשנים שקדמו לכניסתו לתפקיד, המוסד נאלץ להתמודד עם מגמות עולמיות, ובראשן מערכות לזיהוי ביומטרי, שהקשו מאוד על ישראלים להיכנס במסווה למדינות זרות. "הסיפור הביומטרי היה איום על הגעת כוחותינו ליעד, והיו הרבה פורומים שניסו למצוא פתרון לסוגיה הזו", אומר איש מוסד לשעבר.

הפתרון שנמצא לבסוף היה להחליף רבים מאנשי המבצעים הישראלים של המוסד בגורמים מקומיים, שיוכלו להיכנס למדינת היעד ולצאת ממנה בקלות, ולהיטמע בתוכה ללא קושי. "במשך הרבה שנים, המוסד הפעיל סוכנים זרים במדינות יעד כמעט אך ורק כמקורות מודיעיניים, והתבסס על ישראלים לצורך מבצעים", מסביר אותו איש מוסד לשעבר. "אבל בשלב מסוים הבנו שכדאי להפעיל סוכנים זרים לא רק לצורכי איסוף מודיעין, אלא גם כמוציאים לפועל של מבצעים. הגישה הזו החלה להתפתח בתקופתו של מאיר דגן והמשיכה תחת יוסי כהן. דדי שכלל אותה עד הקצה."

פיתח גישה שדדי ברנע הלך ושכלל. ראש המוסד לשעבר, יוסי כהן, צילום: גדעון מרקוביץ
ההסתמכות ההולכת וגוברת על גורמים מקומיים על פני ישראלים כחול-לבן כבר היתה רווחת, כאמור, תחת יוסי כהן, אך כשברנע החליף אותו בראשות המוסד, הוא הבין שיש צורך לתמוך את המהלכים הללו בשינוי ארגוני עמוק. מייד עם כניסתו לתפקיד, ברנע פירק את אחת מהיחידות המבצעיות המלוות את לב-ליבו של המוסד, והקים תחתיה שלושה אגפים נפרדים. אחד מאותם האגפים הוקדש כולו ל"סוכנים מבצעיים", למורת רוחם של ותיקי המוסד הישראלים. "אין מה לעשות", מושך בכתפיו גורם ביטחוני, "לפעמים, כדי להתאים את עצמך למציאות המשתנה, צריך להביא אנשים חדשים." כתוצאה מהשינויים שערך ברנע, תפסה תאוצה הפרקטיקה של אימון, ציוד והפעלה של סוכנים זרים לצורך מבצעים על אדמת אויב. את הפעילות בשטח השלימה התמקדות בטכנולוגיה חדשנית, תוך דגש על תחום הטילים המונחים, הרחפנים והקשר. ובקיצור, כל מה שראינו באיראן. "האגף שהוקם כדי לעשות מבצעים אופרטיביים ביעד הרחב את סל יכולות הקומנדו, וראינו לזה ביטוי במתקפה ביום שישי", מנסח זאת גורם ביטחוני.

בשנים שקדמו לתקיפה אומנו עשרות סוכנים זרים בהפעלת טכנולוגיות מתקדמות, ובחודשים שקדמו למבצע הוחדרו באין מפריע טונות של ציוד מבצעי לתוך איראן. "לא במקרה, בשעת השי"ן של מכת הפתיחה באיראן היה לך בתוך המדינה בסיס ענק של רחפנים, עם מאות סוכנים בשטח, שעברו אימונים אינטנסיביים בטכנולוגיות מתקדמות", ממשיך אותו גורם.

חוליות הקומנדו של המוסד באיראן לא התמקדו אך ורק בסוללות נ"מ. לאחר ליל התקיפה, והסיוע של המוסד להשגת עליונות אווירית למטוסי חיל האוויר, החוליות המשיכו לעבוד כדי להפיל משגרים של טילים בליסטיים שהופנו לעבר ישראל. למעשה, בכמה מהמקרים שבהם אזרחי ישראל קיבלו התרעה מוקדמת להיכנס למקלטים, וזו בוטלה כעבור כמה דקות - הסיבה היתה תקיפה מהאוויר של המשגרים, שבוצעה בהכוונת אנשי מוסד.

לדברי גורמים המעורים בפרטים, כל סוכני המוסד עזבו את שטח איראן. "מי שהאיראנים עוצרים כסוכנים ישראלים כביכול - זה הכל פייק", אומר אחד מהם.

יוצאים מהצללים

אין ספק כי למוסד יש מניות רבות במבצע שהתרחש באיראן, אלא שגורמים צבאיים שמכירים היטב את תוכניות המתקפה מציעים לקחת את הדברים בפרופורציה. "יש לי הערכה רבה למוסד, לאנשים שם ולעשייה שלהם, אבל גם אחרי מבצע הביפרים בלבנון וגם אחרי מכת הפתיחה באיראן, היה ניסיון לצייר תמונה כאילו המוסד דחף הכל, רצה הכל ועשה הכל", אומר אחד מהם. "אז אני אומר לך: בפרופורציות, מה שהמוסד עשה בשבועיים האחרונים באיראן זה רק חלק קטן ממה שבוצע בפועל. התקיפות החשובות, ההישגים החשובים והחיסולים החשובים - הם בביצוע צה"ל. חבל שכל הזמן מנסים לצייר זאת אחרת."

הסנטימנט הזה כלפי המוסד, שרגיל לזכות בתהילה עולמית ולהעמיד בצל ארגוני ביטחון אחרים, רווח בקרב בכירים בצה"ל בעבר ובהווה, והתעצם מאוד במהלך המלחמה. על אף שיתוף הפעולה המבצעי בין הגופים, בכל הנוגע לקרבות הקרדיט, היצרים עובדים שעות נוספות, ובמידה רבה של צדק: בסופו של דבר, תרומתו של המוסד למתקפה באיראן היתה שולית ביחס לזו של חיל האוויר ושל אמ"ן. צילום AFP: "המוסד פעל באיראן רק בשוליים, בעיקר כדי לתמוך את המתקפה האווירית", אומר קצין בכיר לשעבר. "זו מלחמה של אמ"ן וחיל האוויר, לא של דדי ברנע." אדם שהיה עד לאחרונה בכיר במוסד תומך בגרסה זו: "המוסד פיתח הרבה מאוד יכולות איסופיות משמעותיות נגד איראן, ויכולות ליום הפקודה, אבל אלו יכולות משלימות לגייסות של צה"ל", הוא אומר, "אי אפשר להתחרות בכוח התקיפה של צה"ל."

תיאור המציאות הזו לא השתקף באמצעי התקשורת, בימי האופוריה שבאו מייד לאחר התקיפה ב-13 ביוני. כבר בבוקר, כשהאבק מעל איראן טרם הספיק לשקוע, שוגרו לתקשורת הישראלית סרטונים ותמונות יוצאי דופן של סוכני מוסד פועלים על אדמת איראן באמצעות טילים ורחפנים. יומיים אחר כך, העיתון האמריקני "וול-סטריט ג'ורנל" ידע לפרסם כתבה מפורטת על תרומתו המכרעת של המוסד למהלומה המזהירה באיראן.

הפרסומים הללו עשויים להיות חלק ממבצעי התודעה של המוסד תחת ברנע, שבמסגרת הרפורמה שלו גם הקים במוסד זירה חדשה שעוסקת כל-כולה בתודעה - ניסיון לערער את הביטחון האיראני, ולהבהיר להם שממש מתחת לאף שלהם מסתובבים סוכנים מטעם ישראל. אך הפרסומים הללו לא התקבלו ברוח טובה בצה"ל, וליתר דיוק באמ"ן ובחיל האוויר, שני הגופים שהיו האדריכלים המרכזיים של המתקפה הישראלית באיראן. מבחינתם של בכירי צה"ל, היה זה ניסיון שקוף להשתלט על הנרטיב התקשורתי, ולצייר את המוסד כגוף המרכזי שעמד מאחורי המהלך שהימם את העולם. גם ותיקי המוסד לא אהבו את מתקפת הפרסום שהגיעה בעקבות מתקפת הטילים באיראן. "המוסד מקבל יותר מדי תשומת לב, וזה מעצבן אותנו", אומר אחד מהם. "הסיפור של ה'וול-סטריט ג'ורנל' והסרטונים מאיראן - בעיניי יש בזה טעם לפגם", מצטרף איש צללים אחר. "זה כמו נערים שמיידי אחרי רצים לספר לחבריה. המוסד לא אמור לעבוד ככה."

מתיחות בגזרת דדי-הרצי

הוויכוחים סביב חלקו של המוסד בהתקפה על איראן, ובמלחמה בכלל, לא מתקיימים בחלל ריק. גורמים שנכחו בדיונים סביב שולחן הקבינט, ואף בפורומים מצומצמים יותר, טוענים שלאורך כל מלחמת 7 באוקטובר, פעם אחר פעם התגלו חיכוכים בין ראש המוסד ברנע לבין מקבילו בצבא, הרמטכ"ל הרצי הלוי.

חילוקי הדעות בין השניים עסקו ברצונו של ברנע להוציא לפועל מבצעים מיוחדים, לעיתים לפני שצה"ל היה ערוך להגיב לתוצאות שלהם. "זו לא חוכמה להציע להוציא לפועל מבצע כשאתה יודע שאחרי זה צה"ל, ולא המוסד, נאלץ להתמודד עם ההשלכות שלו", אומר גורם שהיה חלק מפורום קבלת ההחלטות במלחמה.

מנגד עמד הלוי, שהתעקש להמתין בסבלנות עם הפעלת המבצעים החשאיים, במיוחד באיראן, עד שצה"ל יספיק להתארגן למהלומה מורכבת, רב-ממדית, שתסב לאיראן נזק משמעותי, ולא רק תעכב את תוכנית הגרעין שלה. למעשה, הלוי דיבר על מערכה רבתי באיראן, שתאפשר לחיל האוויר עליונות

אווירת מעל טהרן, כבר מיומו הראשון כרמטכ"ל. הוא רק ביקש זמן לצורך כך. "לעומתו, ברנע כל הזמן ראה את הדברים מנקודת מבט צרה, של אינטרסים 'מוסדיים', ורצה לרוץ קדימה", אומר בכיר לשעבר במערכת הביטחונית. "אדם שיושב ליד שולחן קבלת ההחלטות הלאומי לא אמור להכריע בסוגיות כאלה לפי האינטרסים של הארגון שלו."

המצגות של ברנע, שכללו מהלכים חשאיים משוכללים ולוחות זמנים קצרים, קרצו מאוד לנתניהו, שלדברי כמה גורמים התלהב מאוד מ"הטריקים והפטנטים" של המוסד, ולעומת זאת שידר זלזול בתוכניות המורכבות והמקיפות שהציגו בכירי הצבא. אך גם אם אלו אכן פני הדברים, בסופו של דבר נתניהו דווקא הכריע לטובת התוכנית הצה"לית באיראן, שהבשילה רק בחודשים האחרונים. כל זה, רק כדי שבכירי הצבא יקומו בבוקר שלאחר התקיפה ויגלו כתבות מפוארות על המוסד ב"וול-סטריט ג'ורנל".

איראן, איראן - ושוב איראן

המתחים בין צה"ל למוסד הגיעו גם על רקע הרזון-ד'אטר, זכות הקיום של המוסד בעשורים האחרונים - הגרעין האיראני. לדברי בכיר לשעבר בצה"ל, "המוסד השקיע באיראן מיליארדים בשנים האחרונות, אבל הם לא דווקא הביאו את התמורה בפועל. בסוף, מה שהם הצליחו זה לגייס כמה סוכנים זרים, שסייעו בשוליים למתקפה של חיל האוויר."

מנגד, גורם ביטחוני אחר טוען שהארגון מעולם לא התיימר לחסל את תוכנית הגרעין האיראנית באבחה אחת, אלא רק למנוע ממנה להגיע לפצצה. "איזו עוד מדינה אתה מכיר שכבר יותר מ-25 שנה מנסה להגיע לגרעין, ולא הגיעה?" הוא תוהה.

במסגרת זו, המוסד הפעיל סוכנים בליבת הסוד של תוכנית הגרעין, שסיפקו לו מודיעין ערכי במיוחד. במקביל, דווח כי המוסד חיבל פעם אחר פעם בצנטריפוגות ובתשתיות גרעין, וכמובן חיסל מדענים. "המוסד אמור לעשות מבצעים ולאסוף מודיעין. אין לו מטוסים וגייסות למערכה צבאית כמו לצה"ל", מסביר אותו גורם. "אף אחד לא אמר שלא נצטרך יום אחד לתקוף עם הצבא. זה היה חלק מהתוכנית." לדברי בכיר לשעבר במוסד, "בהרבה מאוד מקרים, המוסד פתח את הדלת ואפשר לצבא להיכנס לתוך החדרים שבהם שהו המטרות, ולעשות בהן כרצונו. אלה דברים מאוד משמעותיים, שבלעדיהם אתה לא משיג מרכיב של הפתעה ותובנות מודיעיניות."

ביפ-ביפ - בום!

אירוע נוסף שבו המוסד היה מעורב עמוקות הוא מבצע הביפרים. המבצע החל לקרום עור וגידים ב־2015, עוד בימיו של יוסי כהן, תחילה כפעולה לפיצוץ מכשירי הקשר של חיזבאללה, והתרחב לביפרים בהמשך. מי שהגה את המבצע ודחף לביצועו הוא ראש אגף במוסד, והארגון הוא גם זה שהוביל את הקמתן של חברות הקש שנפרסו ברחבי העולם במטרה "למכור" לחיזבאללה את מכשירי הקשר, שיתפוצצו לבסוף ברעש גדול בספטמבר 2024.

לאחר הרפורמה שערך ברנע במוסד, התווספו למכשירי הקשר גם הביפרים. גורמים שמעורים בפרטי המבצע טוענים ששילוב הביפרים במבצע קיבל "בוסט" בעקבות אגף נוסף חדש שהקים ברנע, כזה שמתמקד בשילוב בין מבצעים לטכנולוגיה. אל האגף הזה צורפו כמה מהמוחות המבריקים ביותר של ההייטק הישראלי. "החבר'ה הגאונים האלה, שבחרים לעבוד במוסד, מגיעים עם תחושת שליחות, אבל גם עם ההבנה שהמוסד נותן להם פלטפורמה לשחק במגרש משחקים אחר לגמרי. זה הון אנושי מדהים", אומר גורם שבקיא בפעילות המוסד. לצורך מבצע הביפרים, אף שולבה במהלך חברה שסייעה בפיצוח המטען שהוחדר לביפרים שהתפוצצו בידיהם של פעילי חיזבאללה.

גם במקרה של מבצע הביפרים, שסוקר בהרחבה ובהתלהבות רבה בתקשורת הישראלית והעולמית, היו בצה"ל מי שחשו שהמוסד גנב להם את הקרדיט בכוונת מכוון. זאת, אף על פי שהמבצע, שעלה הון תועפות, מומן שווה בשווה בידי צה"ל והמוסד, ואף על פי שהצבא הקצה אנשי מודיעין רבים כדי לתמוך במבצע. בצה"ל, כך לפי גורמים לשעבר בצבא, גם זיהו טוב יותר מהמוסד את הצורך לשלב את מתקפת הביפרים בתוך מערכה נרחבת יותר נגד חיזבאללה, כדי שיהיה אפקטיבי.

כגודל ההצלחה - גודל הכישלון

ההצלחה של ישראל באיראן ובלבנון, ולא משנה אם הפרחים לצה"ל או למוסד, באה על רקע הכישלון המחפיר בזיהוי מתקפת הפתע של חמאס ב־7 באוקטובר. לאחר המחדל המודיעיני, מרב הביקורת

הופנתה, ובצדק, לעבר אמ"ן ושב"כ. אך גם למוסד, ולברנע בראשו, יש מניות באירוע הצורב. בתקופתו של יוסי כהן נעשתה במוסד עבודה מקיפה, שבחנה את יכולתו של המוסד לתרום לאיסוף מודיעין בעזה, מתוך הנחה שהרצועה הפכה להתנהל כ"מדינת יעד", זירה שהמוסד מיומן לאסוף ממנה מודיעין. העבודה הזו לא הובילה לתוצאות בשטח, ולבסוף המוסד לא קיבל אחריות מודיעינית כלשהי על עזה. "זה היה פספוס", אומר גורם ששירת באותה התקופה במוסד. "היה לנו מה לתרום לאיסוף בעזה."

אמנם המוסד לא אסף מודיעין מתוך עזה, אך הוא כן פספס את ההכנות של חמאס לאירוע, שכללו גם פעילות בחו"ל. "כמו כן, וממש כמו כל האחרים, גם דדי אמר בקבינטים ש'חמאס מורתע'", אומר בכיר לשעבר בקהילת המודיעין. "ובוא לא נשכח שהמוסד הוא זה שהביא לחמאס את הכסף הקטארי." הזווית הקטארית היתה משמעותית לא רק בהיבט של מימון חמאס בשנים שקדמו לאוקטובר 2023, אלא גם בתפקיד המרכזי הראשון שקיבל על עצמו המוסד מייד לאחר פרוץ המלחמה - המשא ומתן מול חמאס לשחרור חטופים. כבר ב-18 באוקטובר 2023, מתאם השבויים והנעדרים מטעם ראש הממשלה, גל הירש, פנה למוסד בבקשה שיסייע לו בשחרור חטופים. חשוב להדגיש כי גם בעבר, למוסד היה תפקיד מרכזי בניהול משא ומתן מול גורמים זרים, אך בעיקר בהיבט של סיום מלחמות ומבצעים ושל הסכמי הפסקת אש. לעומת זאת, במלחמה הנוכחית, חלקו של המוסד במשא ומתן שהתנהל לכל אורכה, סביב סוגיית החטופים, היה מז'ורי.

מי שקיבל עליו את משימת המשא ומתן מטעם המוסד היה א', ראש אגף תבל דאז והציר המרכזי שניהל את קשרי החוץ של המוסד. א', שמתוקף תפקידו באגף תבל קיים קשרים הדוקים עם קטאר ועם סוכנויות הביון של ארה"ב, אכן קצר פירות בזריזות. כבר ב-20 באוקטובר, הוא היה זה שתיווך את שחרור שתי החטופות בעלות האזרחות האמריקנית, יהודית רענן ובתה נטלי, משבי חמאס. "הצלב האדום ישב לידי בחפ"ק, הקטארים אמרו לי לאן לכוון אותם, ובמקביל עדכנתי את האמריקנים", הוא אומר השבוע. "שם בעצם נוצרה השיטה שתלווה אותנו גם בהסכמים הבאים לשחרור חטופים." לדברי א', "למוסד יש יתרון יחסי בתהליך משא ומתן שיש בו מרכיב מדיני ומודיעיני. כל קשר של אגף תבל, שממנו ניזון המשא ומתן, מתבסס על תורת עבודה שדוגלת בפיתוח קשרים ושיתופי פעולה מודיעיניים, טכנולוגיים ומבצעיים לאורך שנים רבות עם מדינות וארגונים אינספור. כשהמוסד נכנס לעניין, האסטרטגיה שלי היתה שאנחנו יכולים לבוא לידי ביטוי דרך מערכת היחסים האינטימית שיש לנו עם ראש ה-CIA ביל ברנס, ועם שר החוץ של קטאר רחמן אל-ת'אני, שכיהן גם כראש הממשלה. בכניסה למשא ומתן דדי זכה ליהנות מהפירות של תורת העבודה הזו."

בעוד א' משמש נציגו של המוסד בשטח ומוביל את השיחות בפועל, ברנע הוצב באופן רשמי בראש המשלחת הישראלית למשא ומתן מול חמאס. "אני הבאתי איתי לדוחא נציגים של מינהלת החטופים, שב"כ, מתפ"ש, קמ"נים של המוסד וכו'", אומר א'. "כשהגענו לשלב של פגישות פסגה, היו מגיעים גם דדי, ראש המודיעין המצרי עבאס כאמל, ברנס ואל-ת'אני. לדדי היה קשר קרוב לקטארים ולברנס." מנגד, בכיר לשעבר בצה"ל טוען כי מעורבותו של ברנע בשיחות המשא ומתן, במיוחד לנוכח הקשר המודיעיני והאישי ההדוק שניהל עם הנציג האמריקני ברנס ועם הנציג הקטארי אל-ת'אני, פגעה ביכולת להביא הישגים. "אלה אנשים שברנע עובד איתם ביומיום, והוא לא יכול ללכת ולהפעיל עליהם לחצים", אומר אותו גורם. "כשהאינטרסים לא נפגשים, אתה בבעיה". גורם שהיה מעורב בשיחות מאשר שאכן, בכל הנוגע לקשר, לפחות מול האמריקנים, "צריך להביא בחשבון שבמערכת יחסים אתה גם מושפע. כלומר, זו הזדמנות לאמריקנים להגיד מה הם חושבים ולהשפיע עלינו. זו הזדמנות להגיד לנו 'תגלו גמישות.'"

הקשר הטוב בין ברנע לקטארים בא לידי ביטוי באסטרטגיית המשא ומתן שהוביל: בעוד ברנע דחף לחבק ולכבד את קטאר, מתוך תפיסה שרק כך יהיה ניתן להתקדם במשא ומתן, השר רון דרמר הציג גישה הפוכה, שדרשה להפעיל לחץ כבד על קטאר, כדי שזו בתורה תיאזן להפעיל לחץ על חמאס. גורם שמכיר את ברנע מאשר את הקשר ההדוק שלו לקטאר, אך טוען כי בעת הצורך, ברנע ידע "להפוך שולחן. מעבר לזה, הקטארים היו שם כדי להחזיר חטופים, בין שאנחנו אוהבים אותם ובין שלא. חטופים

הוחזרו בשני הסכמים שהמוסד הצליח להביא בזכות הקשר עם האמריקנים ועם הקטארים. במבחן התוצאה, זה היה הציר הכי אפקטיבי."

גורם שהיה מעורב בשיחות המשא ומתן מספר שמלבד היחס הרך של ברנע כלפי קטאר, במהלך השיחות הוא גם הפגין גישה פרגמטית כלפי חמאס. "למשל, אחת הסוגיות המרכזיות היתה אם להכניס גם החזרה של חטופים חללים לתוך הסכם החטופים השני", הוא אומר. "בהתחלה המדיניות היתה החזרת חטופים חיים תחילה, ורק אחר כך חללים. זהו גם הנוהל הישראלי הרגיל. אבל דדי, שהתנגד להכנסת חללים להסכם החטופים הראשון, תמך בלהכניס גם חללים לרשימה בהסכם השני, כי הוא חשב שזה מייצר מרחב גמישות שיאפשר לצד השני להתפשר גם כן."

לדברי אותו מקור, ברנע גם תמך בפינוי ציר נצרים, במסגרת שיחות המשא ומתן שהתנהלו בתחילת 2025. "דדי האמין שבסופו של דבר, מדינת ישראל תצטרך להתפשר אם היא תרצה לשחרר את החטופים", הוא אומר. "הנטייה שלו היתה להגיע למצב שבו המשא ומתן יישא פרי."